

Atıf Bilgisi: Karataş, S. ve Özçelik Aydoğan, Ş. (2024). Sosyal medyada ihlal “sharenting” üzerine bibliyometrik bir analiz. *İNİF E- Dergi*, 9(1), 134-157.

SOSYAL MEDYADA İHLAL “SHARENTİNG” ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ

Dr. Seher KARATAŞ*

Arş. Gör. Şeyda ÖZÇELİK AYDOĞAN**

DOI: 10.47107/inifedergi.1417863

Araştırma Makalesi***

Başvuru Tarihi: 10.01.2024

Kabul Tarihi: 29.03.2024

Öz

Sosyal medya günümüzde temel ihtiyaçlardan biri haline gelmiştir. Sosyal medya kullanıcılarının günün her anında sosyal medyayı takip edip, sürekli paylaşım yapma sorunu birtakım problemleri de beraberinde getirmektedir. Bu problemlerden doğan Sharenting (paylaşanababalık) kavramı son zamanlarda araştırılması önem arz eden bir konu haline gelmiştir. Sharenting, bireylerin çocuklarını ve ebeveğini mahremiyet sınırlarını aşarak sosyal medya platformlarında sergilemesinden ortaya çıkan bir kavramdır. Bu çalışmada 2017-2023 yılları arasında çalışılmaya başlayan bu kavramın bibliyometrik özetini vermek amaçlanmaktadır. Araştırmada bibliyometrik analiz yöntemi ve VOSviewer haritalama analizi kullanılmıştır. Web of Science veri tabanından 95 araştırma makalesi çalışmanın örnekleme dâhil edilerek, referanslar, atıf yapılan ülkeler, kurumlar, yazarlar haritası, anahtar kelimeler haritası, yıllara göre çalışma sayısı, çalışma alanlarının açığa çıkarılması, çalışma türleri, çalışma yapılan diller hakkında derin bir bilgi haritası sunulmaktadır.

Araştırma sonuçlarına göre, sharenting kavramı ile ilgili çalışmalar yıllar geçtikçe artmaktadır. 2017’ de 2 çalışma yapılırken, 2022 ve 2023 yıllarında 23 çalışma yapılmıştır. Konuyla ilgili en fazla yayın çıkaran üniversiteler arasında University of Antwerp (n=6), University of Bologna (n=6); en çok yayın yapan ülkeler arasında USA (n=18) ilk sırada yer alırken, en çok atıf alan yazarlar arasında Blum-Ross, Alicia (124 atıf), Livingstone, Sonia (124 atıf), Verswijvel, Karen (77 atıf) yer almaktadır. Ortak anahtar sözcükler incelendiğinde, sharenting (n=60), social media (n=32), children (n=16), parents (n=13), privacy (n=12) kelimeleri kullanılırken, sharenting (paylaşanababalık) kavramı ile ilgili 95 yayında toplam 816 atıf yapılmıştır. Çalışmada elde edilen veriler kapsamında sharenting (paylaşanababalık) konusunda son zamanlarda popüler hale gelen bir kavram olduğu açığa çıkmaktadır. Türkiye’ de sayılı çalışma yapılan bu konu, araştırmacılara yol gösterici kaynak haritası sunduğu için önem taşımaktadır.

Anahtar Sözcükler: *sharenting, sosyal medya, çocuk, ebeveyn, mahremiyet*

A BIBLIOMETRIC ANALYSIS ON THE VIOLATION “SHARENTİNG” ON SOCIAL MEDIA

Abstract

Social media has become one of the basic needs today. The problem of social media users following social media every moment of the day and constantly sharing brings along some problems. The concept of Sharenting (sharing parenting) arising from these problems has recently become a need for research. Sharenting is a concept that emerges when individuals exhibit their children and parents on social media platforms by

*Bağımsız Araştırmacı, E-posta: shr.byr14@hotmail.com, ORCID:0000-0002-3820-520X

** Afyon Kocatepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, E-posta: seydaaydogan@aku.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8590-1160

*** Yazarlar, makalede araştırma ve yayın etiğine uyulduğuna ve kullanılan fikir ve sanat eserleri için telif hakları düzenlemelerine riayet edildiğine yönelik beyanda bulunmuştur.

exceeding the limits of privacy. This study aims to provide a bibliometric summary of this concept, which started to be studied between 2017-2023. Bibliometric analysis method and VOSviewer mapping analysis were used in the study. By including 95 research articles from the Web of Science database in the sample of the study, a deep information map is presented about references, cited countries, institutions, authors map, keywords map, number of studies by years, revealing the fields of study, types of studies, languages studied.

According to the research results, studies on the concept of sharenting are increasing over the years. 2 studies were conducted in 2017, while 23 studies were carried out in 2022 and 2023. Universities with the most publications on the subject include University of Antwerp (n=6), University of Bologna (n=6); among the most published countries, USA (n=18) ranked first, while the most cited authors include Blum-Ross, Alicia (124 citations), Livingstone, Sonia (124 citations), Verswijvel, Karen (77 citations) is received. When studying common keywords, the words sharenting (n=60), social media (n=32), children (n=16), parents (n=13), privacy (n=12) were used, while a total of 816 citations were made in 95 publications related to the concept of sharenting. Within the scope of the data obtained in the study, it is revealed that sharenting is a concept that has become popular recently. This issue, conducted in Turkey, is important because it provides a guide resource map for researchers.

Keywords: *sharenting, social media, child, parent, privacy*

Giriş

Yirmi birinci yüzyılda insanlarla bütünlük halindeki Facebook, Twitter, Instagram gibi sosyal medya platformları, insanlara kendi içeriklerini yükleme, diğerlerinin içeriğini yanıtlama, etiketleme ve paylaşım yapma imkânı sunmaktadır. Telefon teknolojisindeki ilerleme ile birlikte fotoğraf ve video paylaşımı yaygınlaşmış, günde ortalama 100 milyondan fazla içerik sosyal medyaya yüklenmiştir. Paylaşımcılık akım haline geldiğinde ebeveynler de bu durumdan etkilenmiştir (Erişir ve Erişir, 2018, s. 51).

Teknolojinin gelişmesi ve yeni medya platformlarındaki çoğalma, beraberinde bilgi kanalında artışı meydana getirmiştir. Medyanın süreç içinde ticarileşmesiyle çocukların kullanımı da ticari amaçlar uğruna yapılmaya başlanmıştır. Ürünlerin çocuklar üzerinden pazarlanması, nesneleşen çocuklara sebep olmuştur. Dolayısıyla sosyal medya ağları çocuk istismarına dönük bir platform haline gelmiştir (Parsa ve Akmeşe, 2019, s. 167). Bilim insanlarına göre çağdaş çocuk teknolojik süreçlerle sürekli manipüle edilen, analiz edilen şekilde yetiştirilmektedir (Siibak ve Tracks, 2019, s.116). Ebeveynlik pratiklerinin geleneksel yükümlülüklerden sıyrılarak teknolojik gelişmeyle doğru orantıda karmaşıklaşması, sharenting kavramının gündeme gelmesinde etkindir (İnan Kaya ve Kaya, 2017, s. 444).

Sosyal medya paylaşımları ailelere pek çok yönden olumlu geri dönüş yapabilir. Çocuklarının hayatını paylaşan ebeveynler, bunu genellikle sosyal çevrelerinden onay aldıkları, olumlu uyarılarla sonuçlanan bir sürece güvenerek yapar (Steinberg, 2017, s.846). Anne ve babaların çocukları üzerinden ilgi çekme yöntemlerinin, masum bir çabayla da olsa çocuklarını paylaşımları üzerine yoğunlaşmaları çocukların gelecek dönemleri için olumsuz neticelere yol açmaktadır. Çocukların isteği dışındaki paylaşımları, sosyal medyada çocukların korunmasını gerektirecek pek çok zararı beraberinde getirmektedir. Nitekim sosyal yardım projelerindeki (örneğin, SMA gibi hastalıkların) çözüm arayışında sosyal medya platformlarının faydasını da görmek mümkündür. Çünkü hızlı bir iletişim imkânı sağlayan bu platformlar bir yandan sesini, eski dönemlerde ulaşılması güç yerlere duyurma imkânı da sunmaktadır. Dolayısıyla sosyal medyanın kullanımında iyi ve kötü sonuçların her birini değerlendirme sürecine almakta yarar gözetilmektedir. Sharenting kavramını bu olumlu tavırdan ayıran özelliği, herhangi bir hayati gaye içinde işlemeyip ebeveynlerin çıkarına dönük bir tutumu desteklemesidir. Anne ve babaların çevreden onay alma, kendini iyi hissetme gibi farklı pek çok amaçla çocuklarını paylaşımları, onlara dönük koruyucu olmaları gerekirken farkında olarak ya da olmadan zarar vermelerini içeren konu sharenting içine dâhil edilir.

Sosyal Karşılaştırma Kuramı açısından, kişi kendi yetkinliğini eğer nesnel bir temele dayandıramıyorsa standardını ortaya çıkarmak için başkalarıyla kendini kıyaslamaya ihtiyaç duymaktadır. Bu bireyin bilişsel yargılarının yer aldığı psikolojik bir evredir. Günümüz sosyal medyası tam da böyle bir kıyaslamaların ve ebeveynlerin rekabet bilinciyle çocuklarını paylaşmalarının platformudur (Alemdar ve Kahraman, 2023, s.71). Dijital çağın getirdiği haberleşme, bilgiye kolay ulaşım gibi olanakların olumlu etkisiyle, teknolojinin bilinçsiz ve aşırı tüketiminin getirdiği sorunların olumsuz etkisi arasında bocalamaktadır. Dijital patolojik bir hastalık olarak nitelendirilebilecek olan “sharenting” çocukların dijital kimliğine büyük zararlar vermektedir (Kuyumcu, 2023, s.128).

İnternetin yaygınlaşmasıyla birlikte 2000’li yıllardan itibaren internetin etkileri, sosyal medya kullanımı, sosyal medya sorunları, medya analizleri araştırmacıların dikkatini çekerek birçok konuda çalışılmaya başlanmıştır (Yiğit Açıkgöz ve Çizmeli, 2023, s.281). Bu çalışmada, gündelik yaşama kadar etki ederek okul hayatı, ileride çalışma hayatı da dâhil olmak üzere pek çok zaman diliminde çocuklar üzerinde baskıya sebep olan sharenting kavramı incelenmektedir. Özellikle son dönemde artan akademik çalışmalarla birlikte kaynak araştırmalarında yaşanan zorluklar, bibliyometrik incelemelerin gündeme gelmesinde ön ayak olmuştur. Bibliyometrik analiz yöntemi ile sharenting kavramına dair yapılan çalışmalar bu alanda kaynak verilerine ihtiyacı olan diğer araştırmalar için listelenmektedir.

1. Sharenting (Paylaşanababalık) Kavramı: Ebeveynlerin Çocuklarını Paylaşımı Üzerine

“Sharenting” (paylaşanababalık) kelimesi ilk kez Collins sözlüğü tarafından 2015’te “çocukları hakkında sosyal medya hesaplarından düzenli ve detaylı olarak paylaşım yapan anne-baba pratiği” şeklinde tanımlanmıştır. Ailelerin sosyal kabul görme, tatmin sağlama amacıyla gerçekleştirdiği bu eylem, çocukların rızası alınmadan onlara dijital kimlik verilmesinden ötürü, ileride gizlilik kavramından çıkarımda bulunan bireylerin yetişmesine sebep olacaktır (Erişir ve Erişir, 2018, s. 53,54). Esas olarak kavram, anne ve babaların çocukların görsellerini sosyal medyada paylaşmadan duramama hallerinin ifadesidir (Baştemur vd., 2021, s. 166).

Doğum anından iş bulma sürecine kadar ebeveynler çocuklarına dair önemli anlarını medya aracılığıyla paylaşmaktadır (Lim, 2018, s. 31). Günümüzde ebeveynler çocuklarını dijital kültürde yetiştirdiklerinden, önceki nesil ebeveynlere nazaran daha farklı sorunlarla baş başa kalmıştır (Brosh, 2016, s. 225). Ebeveynlik pozitif ve negatif olmak üzere ikiye ayrılır. Pozitif ebeveynlikle çocuğun davranış sorunlarının en aza indirildiği gözlemlenirken negatifte çocuğu ihmal eden anne babanın varlığı dikkat çeker. Sharenting kavramı negatif ebeveynlik neticesinde gelişmektedir (Günüç, 2020, s. 282). Ancak ek olarak, genellikle olumsuz bağlamda ele alınan kavramın salt olumsuzluk içermediğini de söylemek gerekir. Engelli çocuğu için paylaşımlar yaparak farkındalığı artıran anne ve babalar buna örnek teşkil etmektedir (Yüksel, 2021, s. 60).

Dünya genelinde son zamanlara bakılırsa, blogger, sosya-mom, instamom kavramlarına sığacak şekilde ebeveynler, çocuklarını şöhret ve maddi güç sebebiyle, bilinçli ya da değil istismar ederek, çocuklarının psikolojik ve toplumsal gelişimleri üzerinde olumsuz etki bırakmıştır (Parsa ve Akmeşe, 2019, s. 169). İyi annelik idealini somutlaştırmak için aracı işlevi gören sharenting kavramı, günlük annelik pratiğini harekete geçirir (Lazard vd., 2019, s. 6,7). Annelerin babalara oranla- bu oran değişmekle birlikte- daha fazla çocuklarını paylaştığı ortaya çıkarılmıştır (Baştemur vd., 2021, s. 167). Facebook, Instagram, Youtube gibi platformlarda ebeveynlerin yaptığı çocuklarına ilişkin paylaşımların çocuk haklarını ihmal ettiğine dair kampanyalar başlatılmıştır. Blogger Toyah

Diebel'in fotoğraflarıyla yürütülen kampanyada, çocukların çekimlerde kullanıldığı şekilde pozlar veren iki yetişkin, klozette otururken, emzirilirken, ağlarken, uyurken çekti oldukları fotoğrafları (Autenrieth, 2023, s. 113). "Asla böyle bir fotoğrafını yayımlamaz mısınız, Çocuğunuz da öyle" söylemiyle destekler (Toyah, 2019). Özetle, dijital ebeveynler çocuklarını özellikle Instagram'da sharenting aracılığıyla "ideal bir temsil biçimi, ticari bir meta ve dijital bir kimlik oluşturmak" gayesiyle kullanmaktadır (Baloğlu, 2023, s. 782).

2. Paylaşımın Zararlı Boyutları

Ebeveynler sosyal medyada paylaşım yaparken çocuklarının gelecekteki durumlarını göz önüne alarak paylaşımlarda bulunmalıdır. Çünkü çocuk ileride kendi kimliğini oluşturacaktır ve bu kimlik ebeveyni tarafından değil kendileri tarafından tanımlanmalıdır (Paula, 2017, s. 412). Çocukların kimliklerinin çalınması tehlikeli sitelerde kullanımına kadar varan gizlilik ihlali, çocuğun zihinsel, psikolojik gelişimine de olumsuz etki eder (Keskin vd., 2023, s. 3). Ayrıca siber zorbalık, dijital çocuk kaçırma veya cinsel taciz potansiyel tehlikelerden birkaçıdır. Henüz bebek doğmadan yapılan paylaşımlardan başlayarak, uzun vadede bu sözde paylaşımların getirdiği zararlar inkar edilemez bir gerçekliktir (Dethloff, 2023, s. 4).

Dijital çocuk kaçırma ebeveynlerin paylaştıkları çocuklarına ait fotoğrafların "Instagram Role Playing" söylemi altında çalınması ve çocuklara yeni bir dijital geçmiş yazılarak sahte anne babaların kendi çocuğu gibi sanal ortamda bu fotoğrafı sunması söz konusudur (İnan Kaya ve Kaya, 2017, s. 445). Çocuğun ikamet ettiği şehir, eğitim aldığı okul ve bazen ev adresi bile görünür hale gelerek çocuk için tehdit unsuru olabilmektedir (Baştemur vd., 2021, s. 170). Yapılan çalışmalarda, çocuklara fotoğraflarının paylaşılmasına yönelik önce soru sormaya, izin istemeye, hayır cevabı alındığı takdirde fotoğrafı iptal etmeye, onay alındığında ise fotoğrafı çocuğun beğenip beğenmediği kontrol edilmeye dönük talimatlar önerilmiştir (Sarkadi vd., 2020, s. 982). Ancak çocuğun özgür iradesiyle karar verme yetisinde olmadığı farz edilerek, görsellerin çocuktan izin alınsa dahi, paylaşımının yapılması tartışmalıdır (Baştemur vd., 2021, s. 171). Araştırmalar çocukların paylaşımlardan utandığını, bu duruma sinirlenip hayal kırıklığı yaşadığını ortaya çıkarmıştır (Siibak ve Tracks, 2019, s.118).

Çocuğa pek çok noktada zarar verebilecek olan paylaşım, iletişim, büyüme ve gelişme süreci, hafıza, arşiv oluşturma, mutlu hissetme, diğerlerinden etkilenme gibi sosyal, duygusal ve psikolojik sebeplerle yapılmaktadır (Turgut vd., 2021, s. 280). Bilhassa doğum sonrası annenin sosyal açıdan desteğe ihtiyacı olan zamanda paylaşım da artmaktadır. Ancak bunun gibi sorunlar için paylaşım yapmak yerine psikolojik destek merkezine başvurulması çocuğun kimlik gelişimi için de yararlı olacaktır. Çünkü ebeveynlerin çocukların korunmasında ve onlara ait özel bilgilerin paylaşılmasında adeta kapı bekçisi olması gerekmektedir (Baştemur ve Kurşuncu, 2022, s. 2919).

Yasal düzenlemeler ışığında 'Sharenting' olgusu,

Türkiye Cumhuriyeti'nin akit devlet olduğu çocuk hakları ile ilgili sözleşmeler, Türk Ceza Kanunundaki ve Türk Medeni Kanunundaki yasal düzenlemelerin de dayanağını oluşturan Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, ebeveynin çocuğa karşı tutumunun suç teşkil edecek boyutta olması durumları ile ilgili Türk Ceza Kanunu, Sharenting olgusunun ilişkili olduğu kişiler çocuk ve ebeveyn olduğu için Türk Medeni Kanunu'nda çocuk ve ebeveyn ilişkilerini düzenleyen velayet hükümleri, yine Türk Medeni Kanunu'nda kişilik hakları ve bu hakların korunmasına ilişkin hükümler (İnan Kaya ve Kaya, 2017, s. 447) kapsamında sayılmaktadır.

Özel herhangi bir durum olmasa da ebeveynler tarafından Facebook'ta yapılan paylaşımları araştıran çalışmaya göre (Maraşlı vd., 2016, s. 402-404), paylaşılan çocuklara ait fotoğraflar, akranla iletişim anında, şarkı söylerken, dans ederken, hediye

alışverişi yaparken gibi pek çok anın kanıtı olarak aktarılır. Bilhassa araştırmada sanat etkinliği sırasındaki fotoğraf paylaşım oranının yüksek olduğu gözlenmiştir.

Teknoloji, kültürler arasında, küreselleşmeye bağlı olarak yakınlaşmaya olanak tanımıştır. Farklı gelenek ve kültürlerin insanları, aynı sorunlarla baş başa kalmış ve ortak çalışmalar yürütebilmiştir. Günümüz dünyasında çocukların yaşam kalitesini artırmak adına evrensel bir sorun olan sosyal medya paylaşımlarının zararları üzerine çalışmalar yapılmaktadır.

Türkiye ve İngiltere’de yapılan araştırmalara göre ebeveynleri paylaşımaya yönelten isteğin, paylaşımaya gelen olumlu yorumların çocuğu da ebeveyni de mutlu ettiği gerekçesine dayandırılır. Ancak ileride çocuğun yaşayacağı benlik oluşumundaki zedelenmeler, paylaşım yapılırken gizlilik kuralına uyma gerekliliğini de beraberinde getirmiştir. Oluşacak “dijital izin”in göz ardı edilmemesi önemli bir zarar önleyicidir (Günüç, 2020). Kısacası, anne ve babanın belki de sadece kendi takipçilerine yönelik yaptığı paylaşımların, büyük kitlelerin eline geçebildiği, bunun da çocukların haklarına karşı bir ihmâl demek olduğu unutulmamalıdır (Özgül vd., 2022, s.246).

3. Web of Science Dijital Veri Tabanında ‘Sharenting’ ile İlgili İletişim Alanındaki Çalışmalar

Son yıllarda sharenting üzerine yapılan çalışmalarda bir artış görülmektedir. Ebeveynler sosyal medyada popülerlik kazanmak amacıyla çocuklarının fotoğraf ve videolarını paylaşmak için sıklıkla sosyal medya platformlarını kullanmaktadır. Akademisyenler, ebeveynlerin çocuklarının kişisel bilgilerini çevrimiçi ortamda paylaşımlarıyla ilişkili riskler konusunda endişe duymaktadır. İletişim alanında sharenting üzerine yapılan çalışmalara bakıldığında; Choi ve Lewallen (2017), ebeveynlerin dijital medyada nasıl tasvir edildiğini araştırmak için 510 Instagram fotoğrafının içerik analizini yapmıştır. Çalışma, ebeveynlerin çocuklarını stereotiplere ve ırka dayalı olarak nasıl iç ve dış gruplara ayırdıklarını araştırmaktadır. Sonuçlar, kadınlar ve etnik azınlıklar gibi marjinal grupların görünürlüğünün artmasına rağmen, geleneksel medyada mevcut olan toplumsal cinsiyet ve ırksal stereotipleri de sürdürdüklerini göstermektedir. Başka bir çalışma, annelik deneyimlerini Instagram’da paylaşımları nedeniyle sosyal medyada geniş bir takipçi kitlesine sahip anneler olan momfluencer’ların mahremiyet kaygılarını incelemiştir. Çalışmada 20 momfluencer (Instamom) ile derinlemesine mülakatlar yapılarak bu kaygıların onların paylaşım davranışlarını rasyonel ya da önyargılı olarak nasıl etkilediği araştırılmıştır. Anneler, çocuklarının mahremiyetini korumak için etkileyici paylaşımların faydalarından feragat etme eğilimindedir, ancak bu onları daha fazla kişisel bilgi ifşa etmeye teşvik edebilmektedir. Sonuçlar, çocukların annelerinin dışavurumcu faaliyetlerinden önemli ölçüde fayda sağlamadığını, ancak potansiyel mahremiyet riskleriyle karşı karşıya kalanların onlar olduğunu göstermektedir. Van den Abeele ve diğerleri (2024) tarafından yapılan bu çalışma, paylaşımında mahremiyet ve açıklık arasında bir paradoks olduğunu ortaya koymaktadır. Instamom’lar ile yapılan başka bir çalışmada 1000 yayının reşit olmayanları gösterme sıklıklığı analiz edilerek reşit olmayan çocukların annelerinin hesaplarında sıklıkla yer aldığı sonucu ortaya koyulmaktadır (Jiménez-Iglesias vd., 2022).

Sharenting üzerine yapılan önceki çalışmalar, ebeveynlerin sharenting davranışlarına katılımını etkileyen faktörleri araştırmak için hem nitel hem de nicel yaklaşımlar kullanmıştır. Peng (2023), 500 ebeveyn den veri toplayarak ebeveynlerin utandırma davranışlarını hangi faktörlerin açıkladığını araştırmak için mahremiyet analizi modelini kullanmıştır. Çalışma, mahremiyet ve gizlilik üzerine zengin bir literatürden yararlanmaktadır. Sonuçlar, mahremiyet kaygıları ve mahremiyet öz-

yeterliklerinin utandırma davranışları ile pozitif yönde ilişkili olduğunu, benlik sunumunun ise sharenting ile negatif yönlü bir ilişkisi olduğunu göstermektedir. Belçika ve Hollanda'dan 89 ebeveyn ile yapılan başka bir çalışmada bulgular sadece influencer paylaşımını yönlendiren temel motivasyonları ortaya çıkarmakla kalmayıp, aynı zamanda düşük bir risk farkındalığını da ortaya koymaktadır. Ebeveyn influencer'ların güvenli şekillendirme stratejilerine dayanan bu çalışma, üç ebeveyn influencer türünü tanımlamaktadır: pervasız, güvenli ve otoriter güvenli paylaşımcılar. Bu sınıflandırma, ebeveyn etkileyici ortamının heterojenliğinin daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunmakta olup çocukların refahı lehine koruyucu önlemlerin geliştirilmesini teşvik etmektedir (Beuckels vd.,2024). Barnes ve Potter (2021)'da çalışmasında ebeveynlerin kişisel bilgi ve anlatıların yayıncıları olarak dijital okuryazarlıklarını, çocuklarının medya kullanımını denetleme ve yönetmede belirlenmiş rolleriyle karşılaştırmaktadır. Bu bağlamda ebeveyn gücü kaçınılmaz olarak çocuklarının mahremiyetinin kontrolüne kadar uzanır, ancak çalışmamız çocukların mahremiyetinin 'sharenting' uygulamalarıyla ihlal edilmesinin ebeveynler tarafından sıklıkla tanınmadığını veya tam olarak anlaşılmadığını göstermektedir.

Sharenting ile ilgili çalışmalar incelenirken, bazı çalışmalarda ebeveynler dışında örneklem seçimi kullanıldığı dikkat çekmektedir. Goggin ve Ellis (2020), engelli çocukların mahremiyet ve verilere ilişkin deneyimleri ve bakış açıları hakkında bir ön genel bakış, kavramsallaştırma ve yansıma sunmaktadır. Staes ve diğerleri (2023)'de bu konuda bir çalışma yürüterek, İletişim Mahremiyeti Yönetimi teorisini kullanarak büyükanne ve büyükbabaların mahremiyet yönetimi stratejilerine yönelik güdülerini araştırmıştır. Cino ve Formenti (2021), hamileliklerini sosyal medyada paylaşan anne adayları konusunu 26 konu başlığından 1237 gönderinin tematik analizi yoluyla incelemiştir. Davide ve Dalledonne Vandini (2020) örneklem olarak öğretmenleri seçmiş, 556 paylaşımı tematik olarak analiz etmiş ve öğrencilerinin fotoğraflarının son zamanlardaki çevrimiçi paylaşımlarına odaklanmıştır. Blum-Ross ve Livingstone (2017), 17 ebeveyn blog yazarıyla yapılan görüşmelere dayanarak, ebeveynlerin dijital benliklerinin sınırlarını nasıl tanımladıklarını ve paylaşmayı seçtikleri hikayeleri nasıl gerekçelendirdiklerini araştırmaktadır. De Wolf ve Van den Abeele (2020), çocukların çevrimiçi gizliliği ve veri sorumlulukları konusunu, çocukların sesini duyurarak, ebeveyn uygulamalarını inceleyerek ve araçların rolünü araştırarak ele almaktadır. Çalışma, çocukların seslerinin genellikle duyulmadığı bir soruna ilişkin içgörü sağlamayı amaçlamaktadır.

Çalışmalarda evren olarak Instagram'ı seçen Knauf ve Schramme (2023), Alman ve Fransız Instagram paylaşımlarının görüntülerini karşılaştırmak için görsel analiz kullanmıştır. Fransa ve Almanya'daki farklı ulusal geleneklere ve annelik çerçevelerine rağmen, Instagram'da annelerin görsel temsilinde büyük benzerlikler olduğu sonucuna varmışlardır. Ivakić ve Mandarić Vukušić (2023) ise Instagram profillerindeki fotoğrafları analiz etmiş ve çocukların mahremiyet hakkına saygı gösterilmediğini ortaya koymuştur. Benevento (2023), Instagram'da #fashionkids ve #letthekids hashtag'lerini içeren paylaşımların kültürel bir pratik olarak paylaşım davranışını incelediği çalışmasında, iki hashtag'in çocuklukla ilgili farklı çevrimiçi kültürleri nasıl yansıttığını araştırmaktadır. Porfirio ve Jorge (2022), altı Portekizli erkek ve kadın ünlünün çocuklarının Instagram'daki görsel ve metinsel temsillerini incelemektedir. Ünlülerin cinsiyetten bağımsız olarak çocuklarına karşı sıklıkla şefkat gösterdiklerini, pandemi sırasında aile bağlarının ve ebeveyn değerlerinin önemini vurguladıklarını belirtmektedirler. Holiday ve diğerleri (2022), ebeveynlerin kendilerini ve çocuklarını nasıl sunduklarını incelemek için karşılaştırmalı bir yaklaşım kullanarak, paylaşım ile ilgili Instagram gönderilerinin nitel bir

analizini yapmıştır. Çalışma, ebeveynlerin ebeveyn-çocuk ilişkisel kimliğini tasvir eden sosyal medya paylaşımlarının aslında ebeveynin benliğinin temsilleri olabileceğini ortaya koymuştur. İlgili bir çalışma da, Jorge ve diğerleri (2022) ünlülerin paylaşımları ile çocukların dijital kimliklerinin inşası arasındaki ilişkiyi araştırmıştır. Çalışma, Cristiano Ronaldo, partneri ve annesinin 2018-2020 yılları arasında sosyal medyada çocukları hakkında nasıl bilgi paylaştıklarını analiz etmektedir. Ünlülerin çocuklarının dijital kimliklerinin geniş çapta kamuya açık olduğunu göstermektedir. Bu kimlikler, haber medyası, yerel kültür ve ticari platformlar tarafından sürekli ve kolektif olarak yeniden yaratılan aile yaşamının gündelik, mahrem içeriği tarafından inşa edilmektedir.

Vizcaíno-Verdu ve arkadaşları (2023), YouTube, Instagram ve TikTok aracılığıyla influencer paylaşımının çocuklar, gençler ve ebeveynler üzerindeki etkisi üzerine bir çalışma yürütmüştür. Araştırmacılar, ebeveynler ile influencer'lar arasındaki ahlaki bütünlük eksikliğinin altını çizmekte ve çocukları promosyonel varlıklara dönüştürülmekten korumanın önemini vurgulamaktadır. Elorriaga-Illera ve diğerleri (2022), İspanyol YouTuber Verdelliss tarafından yayınlanan içeriklerde reşit olmayan çocukların bulunmasına izleyicilerin tepkisini YouTube bağlamında analiz etmektedir. YouTube kanalının takipçileriyle yapılan anket ve yorumlara ilişkin nitel çalışma, birçok kişinin reşit olmayanların aşırı teşhir edilmesinden rahatsız olduğunu ortaya koymuştur. İmajlarının metalaştırılmasını reddetmiş ve yetkilileri reşit olmayanları korumaya davet etmiştir. Sonuçlar, paylaşımcılığın marka tanıtımı üzerinde olumsuz etkileri olabileceğini göstermektedir.

İletişim alanında sharenting ile ilgili çalışmaların yöntemine görüşme alan çalışmalara bakıldığında; Esfandiari ve Yao (2023) İranlı ebeveynlerin Instagram'daki paylaşım pratiklerini netnografi ve yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla araştırmıştır. Araştırmaları, ebeveynlerin çocuklarının kişisel bilgilerini ifşa ederek sosyal ve aile ilişkilerini geliştirebileceklerini öne sürmektedir. Das (2023), ebeveynlerin sosyal medya platformlarının altında yatan algoritmalara ilişkin farklı anlayışlarını ve çocuklarının yaşamlarında bu algoritmalara nasıl yaklaştıklarını araştırmaktadır. Çalışma, Birleşik Krallık'ta 0-18 yaş arası çocuk yetiştiren ebeveynlerle yapılan 30 sesli düşünme görüşmesine dayanmaktadır. Çalışma, ebeveynler arasında algoritmalar ve verileştirme hakkındaki bilginin eşitsiz dağılımını vurgulamaktadır. Peng (2023), içeriğin yalnızca çocuklara ait bilgiler içerdiğini ve ebeveynler ile çocukların ortak mülkiyetinde olduğunu belirterek çok taraflı bir mahremiyet perspektifini savunmaktadır. Ebeveynlerin ortak bilgi sahipliğini kabul etmek önemlidir. Çalışmada, ebeveynlerin paylaşım içeriklerine ve paylaşım davranışlarını etkileyebilecek davranışlara ilişkin algılarını araştırmak üzere 16 derinlemesine görüşme gerçekleştirilmiştir. Lipu ve Siibak (2019) tarafından yürütülen çalışma, ebeveynlerin bilgi sahipliğini genellikle yanlış anladıklarını ve çocuklarının ortak sahip olunan bilgilere ilişkin haklarının farkında olmadıklarını ortaya koymuştur. Araştırma, 14 Estonyalı anne ve 9-13 yaş arası çocuklarının yanı sıra Facebook'ta birbirleriyle 'arkadaş' olan çiftlerle yapılan yarı yapılandırılmış bireysel görüşmelere dayanmaktadır. Çalışma, ergenlik öncesi çocukların ve ebeveynlerin Facebook'ta bilgi ifşası ve paylaşımı hakkındaki düşünce ve deneyimlerini keşfetmeyi amaçlamıştır. Çalışma aynı zamanda annelerin Facebook'ta çocukları hakkında paylaştıkları bilgiler ile çocukların bu paylaşımları nasıl algıladıklarını ve tepki verdiklerini incelemektedir. Bulgular, bir ebeveynin sosyal medyada çocukla ilgili içerik yüklemek için izin istemesi gerekip gerekmediği konusunda ebeveynlerin ve çocukların görüşleri arasında önemli bir fark olduğunu göstermektedir.

Tartari (2023), İtalyanca ve İngilizce konuşulan sanal topluluklardaki çocukların refahı ve sağlığına odaklanmak için karşılaştırmalı bir pasif sanal etnografi kullanarak paylaşım üzerine ampirik bir çalışma sunmaktadır. Çalışma, çevrimiçi ve çevrimdışı ebeveynlik kültürlerinin paylaşım uygulamalarını nasıl etkilediğini inceleyerek dijital alanlardaki paylaşım uygulamaları ve söylemleri hakkındaki daha geniş tartışmaya katkıda bulunmaktadır. Bu metin, çevrimiçi toplulukların paylaşımın sonuçlarını nasıl ele aldığını ve ebeveynlerin kendileri ve çocukları için dijital güvenlik endişeleri de dahil olmak üzere içerik paylaşırken gizlilik ve açıklık arasındaki gerilimi nasıl müzakere ettiklerini araştırmaktadır.

Araştırma veri toplama tekniğine anketi alan çalışmalarda; Hashim ve diğerleri (2021), sosyal medyada sıklıkla paylaşım yapan Malezyalı ebeveynler arasında paylaşım pratiklerini araştırmak için açık uçlu bir anket kullanarak bir çalışma yürütmüştür. Çalışma, ebeveynlerin tacize yönelik eğilimlerini, motivasyonlarını, çocuklarının sosyal medyadaki güvenliği ve emniyeti konusundaki farkındalıklarını anlamayı amaçlamıştır. Sonuçlar, ebeveynlerin genellikle sosyal etkinlikler, aktiviteler, anılar, okul ve yemek hakkında paylaşım yaptıklarını göstermektedir. Hinojo-Lucena ve diğerleri (2020), 18-61 yaş arası İspanyol yetişkinler arasında görüntü yayınlama sıklığını ve sharenting nedenlerini analiz etmek için bir çalışma yürütmüştür. Çalışmada sosyo-demografik faktörlerin, internet bağımlılığının ve öz denetimin paylaşım davranışı üzerindeki etkisini belirlemek için çevrimiçi bir anket tekniği kullanılmıştır. Çalışma, yaşın internet bağımlılığının bir belirleyicisi olduğunu, yaş, cinsiyet ve çalışma durumunun ise düşük özdenetimin belirleyicileri olduğunu ortaya koymuştur. Hiçbir sosyo-demografik faktör sharenting davranışının yordayıcısı olarak bulunmamıştır. Ayrıca, çalışmada internet bağımlılığı ile özdenetim arasında anlamlı bir ilişki gözlemlenmemiştir. Cai (2023), örgütsel psikolojideki psikolojik sahiplik kavramından yararlanarak ve bunu İletişim Gizliliği Yönetimi (CPM) çerçevesine uygulayarak, ebeveynlerin çocuklarının özel bilgileri üzerindeki psikolojik sahiplikleri, sharenting motivasyonları ve utandırma sıklığı ve türleri arasındaki karşılıklı ilişkileri araştırmaktadır. Reşit olmayan çocuklarıyla ilgili özel bilgileri sosyal medyada paylaştıklarını bildiren 429 ebeveynle yapılan çevrimiçi bir ankete dayanan çalışma, sahiplik ve sorumluluk arasında mütevazı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Çalışma ayrıca psikolojik sahiplenmenin CPM çerçevesine dâhil edilmesinin önemini vurgulamaktadır. Bhroin ve diğerleri (2022) ise mahremiyetlerine ilişkin endişelerine rağmen ebeveynlerin çocuklarının resimlerini ve bilgilerini çevrimiçi ortamda sharenting paradoksu dahilinde araştırmıştır. Çalışmada EU Kids Online anketinden elde edilen veriler kullanılmış ve dijital becerileri yüksek olan ebeveynlerin paylaşımında bulunma olasılığının daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca, elde edilen sonuçlara göre, çocuklarının internet kullanımına aktif olarak aracılık eden ve çocuklarının mahremiyeti konusunda daha fazla endişe duyan ebeveynlerin sharenting yapma olasılığı daha yüksek çıkmıştır.

Çevrimiçi anketlerin nitel sonuçlarından yola çıkarak yapılan çalışmalarda, Cino ve diğerleri (2020) ebeveynlerin Facebook Like'ın, sharentingde algılanan rolüne ilişkin bir keşif araştırmasından elde edilen bulguları bildirmektedir. Çalışmada, beğenin bu uygulamadaki rolünü dikkate alarak ve ebeveynlerin bu tür bir dijital fotoğraf paylaşımı ve geri bildirim alışverişinde kendilerini nasıl konumlandıkları vurgulanmaktadır. Genel ve durumsal mahremiyet arasında ayırım yapan Ranzini ve diğerleri (2020), ebeveynlerin mahremiyet öz yeterliliklerinin ve akranlarının desteğinin ebeveyn paylaşım uygulamalarını etkileyip etkilemediğini araştırmaktadır. 13 yaşından küçük çocukların ebeveynleri olan ve

Birleşik Krallık'ta ikamet eden 320 Instagram kullanıcısı arasında dağıtılan çevrimiçi bir anketin sonuçlarını tartışan çalışmada, ebeveynlerin mahremiyet endişelerinin sharenting ile ilişkili olmadığı ve yalnızca durumsal endişelerin ebeveynlerin genel paylaşımlarıyla marjinal olarak bağlantılı olduğu bulgulanmaktadır. Garmendia ve diğerleri (2022) tarafından 2900 İspanyol okul çocuğu (9-17 yaş) üzerinde bir anketin sonuçlarına dayanarak yapılan başka bir çalışmada, onların sharenting deneyimleri incelenmektedir. Çocuklarının çevrimiçi etkinliklerine sık sık aracılık eden ebeveynlerin önemli ölçüde daha az bilgi paylaştığı bulgulanmaktadır.

Posterlerin gelişen iletişim ekolojisinin nasıl yeni çıkmazlar yarattığını tartışan Cino (2022), bir ebeveynlik forumunda yayınlanan 665 konunun açılış gönderilerinin nicel bir içerik analizini sunmaktadır. Bulgular, bu uygulamayla bir çocuğun doğumundan çok önce başlayan ve sadece ebeveynlerin değil, aynı zamanda diğer insanların da sharenting davranışlarını ilgilendiren ikilemlerle karmaşık ve çok katmanlı paylaşım girişimini göstermektedir. Jiang (2023) ise nitel içerik analizi yoluyla gerçekleştirdiği çalışmasında Çin toplumunda çocukların dijital emeğinin ayırt edici bir kullanımını haklı çıkardığını göstermektedir. Bu çalışma aynı zamanda Douyin'in de, Çinli-Kafkasyalı ailelerden gelen çocukların daha görünür ve tercih edilir görüldüğünü göstermekte olup, bu da yalnızca küresel ırksal hiyerarşilerin sinsi mantığını ortaya çıkarmakla kalmayıp aynı zamanda dijital alandaki egemenlik yapılarını da güçlendirdiği sonucunu da ortaya koymaktadır.

'Sharenting' olarak bilinen, çocukların ebeveynler tarafından aşırı paylaşılması, modern teknoloji çağında akademisyenler ve araştırmacılar içinde giderek artan bir endişe kaynağıdır. Bu sorunu ele almak için ebeveynler, çocuklarının dijital gizliliğini ve güvenliğini korumanın önemi konusunda eğitim almalıdır. Paylaşımın riskleri ve potansiyel sonuçları konusunda bilinçlendirilmelidirler. Ayrıca, gizlilik ayarları kullanılmalıdır. Sosyal medya platformlarında gizlilik ayarlarının uygun şekilde yapılandırılmasının teşvik edilmesi ve çocukların fotoğraf ve bilgilerinin yalnızca güvenilir kişilerle paylaşılması tavsiye edilmektedir. Ebeveynlerin, çocuklarının fotoğraflarını ve bilgilerini çevrimiçi paylaşmadan önce onaylarını almaları önemlidir. Çocuklar, bilgilerinin ve fotoğraflarının internette paylaşılması konusunda söz sahibi olmalıdır. Üstelik belirli bir yaştan önce her ne kadar çocuk tarafından onaylansa da bilinmelidir ki, bilinçsel bağlamda paylaşım hareketi için sağlıklı karar alma hususunda yetişkin olmak şartı aranmalıdır. Ebeveynler çocuklarının mahremiyetini korumak için belirli sınırlar koymalıdır. Tarafsızlığı korumak temelinde, çocukların özel anlarını ve mahremiyetlerini paylaşmaktan kaçınmak önemlidir. Ebeveynler, çocuklarının fotoğraflarını ve başarılarını sosyal medyada paylaşmak yerine, daha gizlilik odaklı platformlar veya aile ve arkadaşlarla özel iletişim araçları gibi alternatif yöntemler kullanabilirler. İnternet güvenliği eğitimi, çocukların dijital dünyada sorumlu ve güvenli davranışları öğrenmeleri için çok önemlidir. Bu eğitim başta evde olmak üzere okulda da verilmelidir. Ebeveynler davranışlarıyla çocuklarına örnek olmalı ve kendi çevrimiçi faaliyetlerinde saygı çerçevesinde dikkatli davranışlar sergilemelidir. Sosyal medyaya düzenli olarak ara vermek, ailelerin aralarındaki bağı güçlendirmelerine ve çocuklarının mahremiyetini korumalarına yardımcı olabilir. Aile üyeleri medya okuryazarlığı konusunda bilinçlendirilerek sosyal medyaya düzenli olarak ara verebilir ve aralarındaki bağı güçlendirerek çocuklarının mahremiyetini koruyabilirler.

4. Yöntem

Çalışmanın bu bölümünde araştırmanın amacı, araştırma soruları, veri toplama araçları, verilerin analizi ve bulgular, yoruma yer almaktadır.

a) Araştırmanın Amacı ve Araştırma Soruları

Sosyal medyanın toplum tarafından sıklıkla kullanılır hale gelmesiyle insanların her anında fotoğraf, video paylaşma isteği birçok sorunu beraberinde getirmektedir. “Sharenting” (paylaşananababalık) sosyal medyada fotoğraf paylaşma isteğinden ortaya çıkmış bir kavramdır ve son dönemde gittikçe daha popüler hale gelmektedir. Ebeveynlerin çocukları sosyal medya platformlarında paylaşma isteğinden doğan bu kavram, birçok çalışmaya da kapı aralamaktadır. Bu çalışma “Sharenting (paylaşananababalık)” problemine değinen çalışmalara yol gösterici olmak amacıyla oluşturulmaktadır. Bu amaçla aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranmaktadır:

1. Sharenting (paylaşananababalık) ile ilgili çalışma alanları nelerdir?
2. Yayınlanan eserlerin yıllar içindeki eğilimi nedir?
3. Sharenting (paylaşananababalık) ile ilgili en çok hangi kurumlarda çalışma yapılmıştır?
4. Bu alanda hangi yazarlar öne çıkmaktadır?
5. Çalışmalarda kullanılan ortak kelimeler nelerdir?
6. Konuyla ilgili çalışmalarda öne çıkan yazarların bibliyografik ortakları kimlerdir?

b) Veri Toplama Araçları ve Analizi

Çalışmada, belgeleri toplamak için Web of Science veritabanı kullanılmaktadır. Wos diğer veri tabanlarından daha yetkilidir ve bibliyometrik analiz yapmak için en iyi seçimdir (Yanhao vd., 2024). Bibliyometrik analiz bibliyometrik materyalin nicel çalışmasıdır. Makalelere, yazarlara, konulara ve dergilere göre sınıflandırılacak bir araştırma alanının resmini sunmaktadır (Merigo & Yang, 2017). Bibliyometrik yöntem veya analiz biçimi bilimsel uzmanlık alanları olarak kurulmuş ve bilimsel uygulamalı alanlarda metodolojinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bibliyometrik analiz havuzuna katkıda bulunan ülkelerde gözle görülür değişimin yanı sıra referans verme ve almada kendi kendini devam ettiren bir etki gözlemlenmektedir (Ellegaard & Wallin, 2015). Ülkemizde TR Dizin' de 'sharenting' konusunda 21 çalışma bulunmaktadır. Ancak 'bibliyometrik analiz ve sharenting' konusunda herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Literatürdeki bu boşluk önemlidir ve çalışma verileri bu konunun ele alınması açısından büyük önem taşımaktadır.

Çalışmada Web of Science veri tabanında elde edilen veriler VoSviewer 1.6 programıyla analiz edilmiştir. Çalışma konusu çerçevesinde önceki incelemelerdeki boşluklar doldurulmak için VOSviewer analizi kullanılmaktadır (Du vd., 2024). VOSviewer, Universitas Teknik Delft, Belanda’ da Nees Jan van Eck ve Ludo Waltman’ın sağladığı veri bibliyometrik ve görsel analizini sağlar. Açık kaynak kodlu ücretsiz olarak bir çok bilimsel bibliyometrik veri tabanına erişim sağlayan VOSviewer, bibliyometrik verileri 3D grafik ile görüntülenmesini sağlar (Budianto & Dewi, 2023). Bu çalışmada Web of Science veri tabanından ulaşılan 95 çalışmanın bibliyometrik verileri, VoSviewer 1.6.19 analiz programı kullanılarak haritalanmaktadır. VoSviewer programı ile “Sharenting (paylaşananababalık)” ile ilgili çalışma yapan yazarlar, ülkeler, üniversiteler arası atıf analizi, anahtar kelime analizi gibi analizler yapılmaktadır.

Bu çalışma kapsamında Web of Science veri tabanında “sharenting” kelimesi taratılmış ve bu taramada 106 çalışma bulunmuştur. Bu çalışmalar SSCI (n=53), SCI-Expanded (n=9), A&HCI (n=2) ve ESCI (n=37) indekslerinde taranan dergilerde yer alan 101 araştırma makalesinden araştırmaya veri tabanında ulaşılabilen 95 çalışma ile daraltılmıştır.

c) Bulgular ve Yorum

Bu bölümde, sharenting (paylaşanababalık) kavramıyla ilgili makalelerin veri ölçütleri bibliyometrik analiz tekniği ile incelenmektedir. Çalışmaya 12.12.2023 tarihinde ulaşılan, 2017-2023 yılları arasında Web of Science veri tabanında “sharenting” anahtar kelimeleri içeren 95 çalışma dâhil edilmektedir.

Tablo 1. Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Sharenting Çalışma Alanları

Web Of Science Kategorileri	Kayıt Sayısı	Yüzde Oranı
İletişim	39	41,05%
Eğitim	11	11.57%
İş	8	8.42%
Sosyoloji	8	8.42%
Aile Çalışmaları	7	7.36%
Psikoloji	7	7.36%
Sosyal Bilimler	7	7.36%

Son yıllarda popüler konu başlıklarından olan “Sharenting” ile ilgili yayınlanan çalışmaların Web of Science veri tabanında kategorilerine bakıldığında en çok çalışma yapılan alan iletişim (n=39) alanıdır. İkinci sırada eğitim (n=11) alanı yer alırken, iş, sosyoloji, aile çalışmaları, psikoloji, sosyal bilimler alanlarında çalışmalar yapılmaktadır.

Tablo 2. Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Çalışmaların Türüne Göre Dağılımı

Belge Türleri	Kayıt Sayısı	Yüzde Oranı
Makale	88	92.63%
Erken Erişim	10	10.52%
Editoryal Materyal	5	5.26%
Kitap Bölümleri	1	1.05%
Mektup	1	1.05%
İnceleme Makalesi	1	1.05%

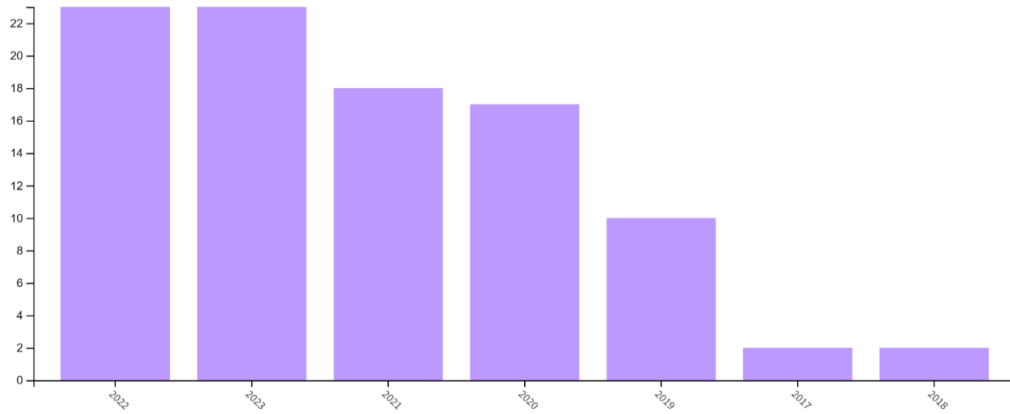
Web of Science’ da konu ile alakalı belge türleri Tablo 2’ de verilmektedir. “Sharenting” ile ilgili en çok makale türü çalışma yapılmakta olup çalışma erişilen 95 araştırma ‘makale’ belge türü ile sınırlandırılmaktadır.

Tablo 3. Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Çalışmaların Yazım Diline Göre Dağılımı

Diller	Kayıt Sayısı	Yüzde Oranı
İngilizce	87	91.57%
İspanyolca	7	7.36%
Türkçe	1	5.26%

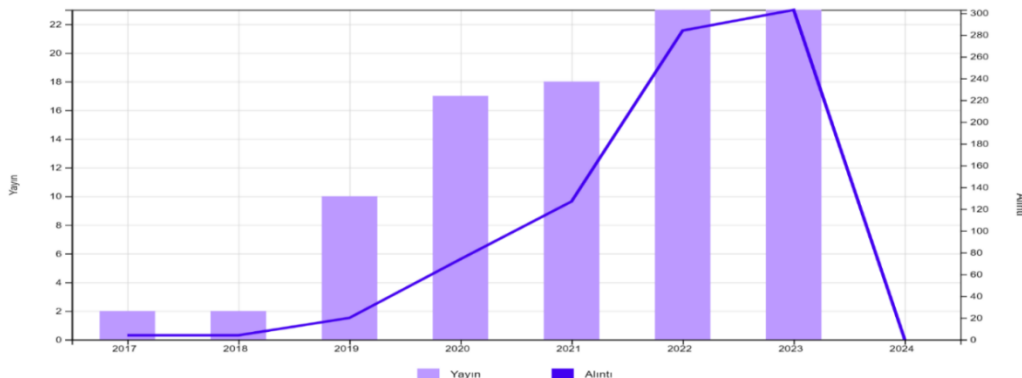
Tablo 3’de “Sharenting” konu başlıklı 95 makalenin dilleri İngilizce (n=87), İspanyolca (n=7), Türkçe(n=1)’dir. Türkçe dili ile yazılan makale Ebeveynlerin çocuklarıyla yaptıkları paylaşımların etkisini fark etmeleri sorununa yönelik olası yasal çözümleri araştırmak ve ebeveynlerin çocukları hakkında paylaşımda bulunurken göz önünde bulunduracakları ve aynı zamanda ebeveynlerin ifade özgürlüğünü kısıtlamadan çocuk haklarını koruyacakları ve sosyal medyayı kullanacakları çocuk merkezli, halk sağlığı temelli bir öneri sunmaktır (Çimke vd., 2018).

Şekil 1: Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Çalışmaların Yıllara Göre Dağılımı

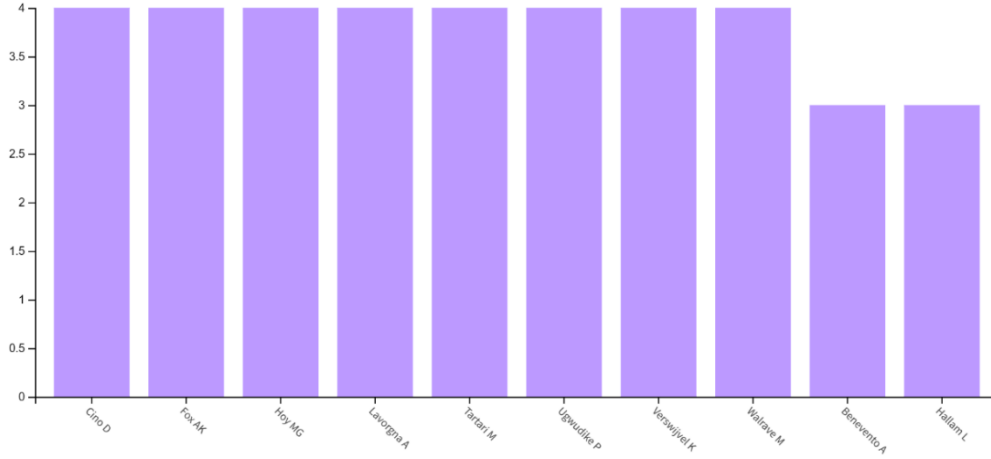
Grafik incelendiğinde en fazla çalışma 2022 (n=23) ve 2023 (n=23) yılında yapılmıştır. Son yıllarda oldukça popüler hale gelen “Sharenting” konusu grafikte de görüldüğü gibi gün geçtikçe araştırmacıların dikkatini çekmektedir. 2021 (n=18), 2020 (n=17), 2019 (n=10), 2018 (n=2) ve 2017 (n=2) yıllarında yapılan çalışmaların ilki Otero (2017) “*Sharenting... Should Children’s Lives Be Disclosed on Social Media?*” başlıklı çalışma ile çocukların hayatlarının sosyal medyada gündeme gelip gelmemesi tartışılmaktadır. Aynı yıl yapılan ikinci çalışma ise Blum-Ross & Livingstone (2017). tarafından “*Sharenting, Parent Blogging, and The Boundaries Of The Digital Self*” başlıklı çalışma ile "sharenting" in (kişinin ebeveynliğinin veya çocuklarının temsillerini çevrimiçi olarak paylaşması) bir dijital kendini temsil biçimi olup olmadığını sorgulamaktadır.

Şekil 2. Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Çalışmalarda Atıf Yapılan Zamanlar ve Yayınlar

Şekil 2’de yayın ve alıntı sayısı verilmektedir. 2020 (n=74), 2021 (n=127), 2022(n=284) ve 2023 (n=303) yıllarında “Sharenting (paylaşanababalık)” kavramı ile ilgili 95 yayında 816 atıf yapılmıştır. Son yıllarda artan çalışma konusu en çok 2023 yılında atıf almıştır.

Şekil 3. Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Çalışmaların Yazarlara Göre Dağılımı (İlk 10 Yazar)

Şekil 3’de WoS veri tabanında “sharenting” konusuyla ilgili en çok çalışma yapan ilk 10 yazarın isimleri yer almaktadır. Cino D, Fox A.K, Hoy M.G, Lovargna A., Tartari M., Ugwuđike P., Verswijvel K., Walrave M. 4’ er çalışma yaparken, Benevento A., Hallam L. İse 3 çalışma yaparak literatüre katkı sağlamışlardır.

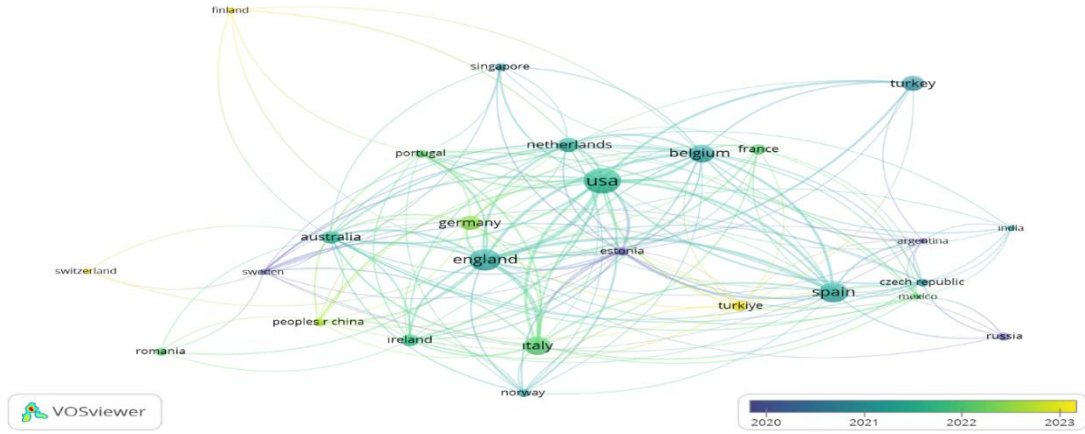
Şekil 4. Web of Science Core Collection Veri Tabanından Elde Edilen Çalışmaların Üniversitelere Göre Dağılımı (İlk 25 Üniversite)

En çok çalışma yapan yazarların yanı sıra üniversitelerin çalışma konusuyla alakalı yayın sayılarına bakıldığında ilk sırayı University of Antwerp (n=6), University of Bologna (n=6) almaktadır. Türkiye’deki üniversitelere bakıldığında ise İstanbul Bilgi Üniversitesi ve

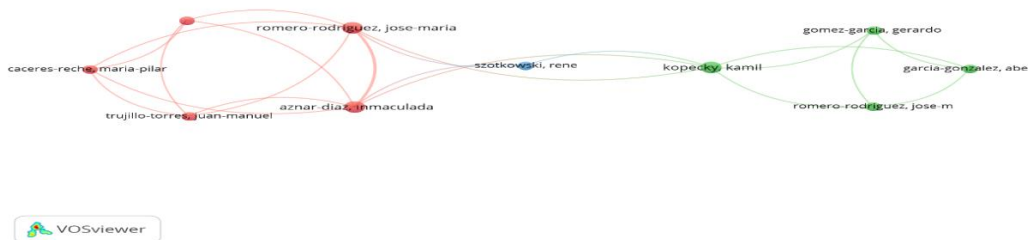
İstanbul Üniversitesi (n=2) çalışmada bulunmuştur. Türkiye’deki üniversitelerden yayın yapan yazarların çalışmalarına bakıldığında; Benevento (2023), çocukluk imajının inşası ve ebeveyn isteklerini inceleyerek çocuklarla ilgili çevrimiçi kültürü incelemektedir. Aynı yazar yetişkinlerin sosyal medya hesaplarını inceleyerek alana katkı sağlayan bir çalışma sunmaktadır (Benevento, 2022). Türkiye’de ebeveynlerin çocukların dijital mahremiyeti ile ilgili çalışma yapan (Ünlü & Morva, 2020), yazarlar diğer çalışmalarında Türkiye'deki ebeveyn bloglarında ebeveynler tarafından paylaşılan içeriklerden yola çıkarak çocuğun dijital mahremiyetinin nasıl ele alındığını belirlemeyi amaçlamaktadır (Morva & Ünlü, 2022).

Şekil 5. VOSviewer Aracılığıyla Ülkelerin Atıf Analizi (Citation of Countries)

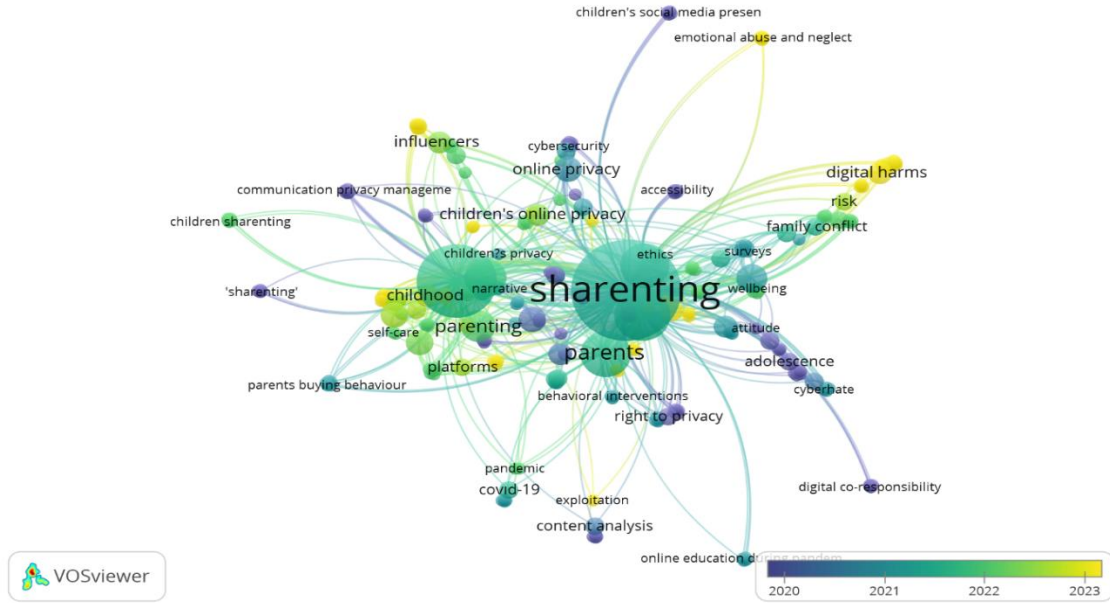
WoS veri tabanından elde edilen bilgiler ışığında, VosViever programıyla oluşturulmak istenen ülkelerin atıf analizi ağ haritası için bir ülke tarafından en az 1 eser yayınlanması ve 1 atıf alınması kriteri kapsamında aralarında ilişki bulunan 36 ülke 26 katılım üzerinden elde edilen şemada 26 ögeden, 6 küme, 172 bağlantı, 511 toplam bağlantı gücü elde edilmektedir. En fazla atıf alan ülke England (214 atıf) 2 küme, 13 doküman, 24 bağlantı, 147 toplam bağlantı gücü elde edilirken en çok atıf alınan yıl 2021 yılı olduğu tespit edilmektedir. Diğer ülkeler ise USA (187 atıf), Belgium (112 atıf), Spain (80 atıf)’dir. En çok yayım dökümanı sıralamasında USA (18) ilk sırada yer alırken, England (13) ikinci sırada, Spain (11) üçüncü sırada yer almaktadır. En çok 2021 yılında atıf alınırken, Türkiye’de 3 küme, 14 bağlantı, 22 toplam bağlantı gücü, 3 doküman bulunmakta olup 2023 yılında en fazla atıf oranına sahip olmuştur. Çalışmada en çok yayım dökümanı ile atıf sayısı arasında ülkeler arasında bağlantı bulunmamaktadır.

Şekil 6. VOSviewer Aracılığıyla Ortak Yazar Analizi (Co-authorship of Authors)

Yazarların ortak yazar analizine göre aralarında işbirliği bulunan yazarların ağ haritası yukarıdaki şekilde gösterilmektedir. En az 1 yayın ve 1 atıf kriteri belirlenerek elde edilen verilerde 210 yazar 157 bağlantı görülmektedir. Kümede 3 birim, 21 bağlantı, 22 toplam bağlantı gücü bulunmaktadır. En çok atıf alan yazarlar arasında Blum-Ross, Alicia (124 atıf), Livingstone, Sonia (124 atıf), Verswijvel, Karen (77 atıf) yer almaktadır. Şeklin yeşil bağlantı kümesi 2022 yılında en çok atıf alırken, kırmızı bağlantı kümesi en çok 2020 yılında atıf almıştır.

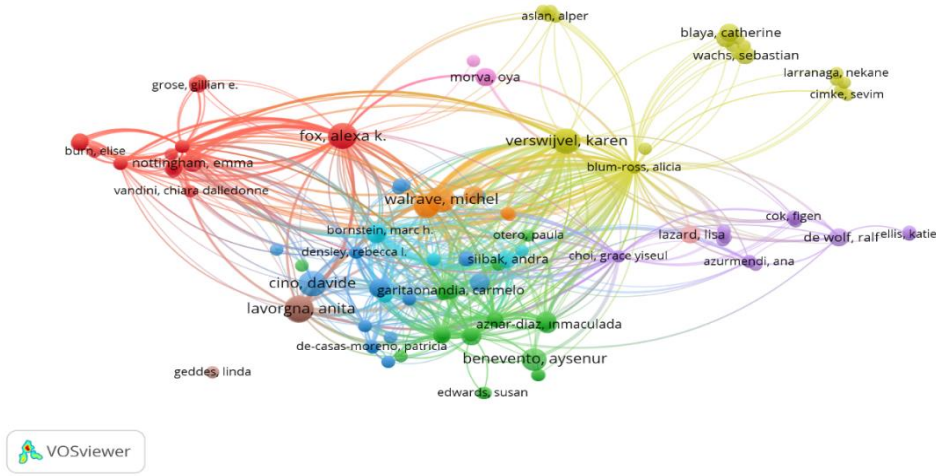
Şekil 7. VOSviewer Aracılığıyla Anahtar Sözcük Analizi (Co-occurrence of All Keywords)

Bibliyometrik analizde ‘küme’ araştırmaya konu olan yayınların analiz edilmesi için kullanılırken, ‘bağlantı’ ise bu yayınların alıntılarını inceleyerek aralarındaki bağlantıları belirlemeyi amaçlamaktadır. Bibliyometrik analizde ‘toplam bağlantı gücü’ bir yayının diğer yayınlarla olan bağlantılarının toplam gücünü ifade etmektedir. Yüksek bağlantı gücü olan yayınlar, çalışmanın diğer araştırmacılar tarafından önemli görülerek geniş şekilde tanındığını göstermektedir. Bu bağlamda, sharenting (paylaşanababalık) ile ilgili çalışmaların anahtar kelime haritası oluşturulmuştur. VOSviewer anahtar sözcük analizi son zamanlarda bütün çalışmalarda sıklıkla kullanılmaktadır.

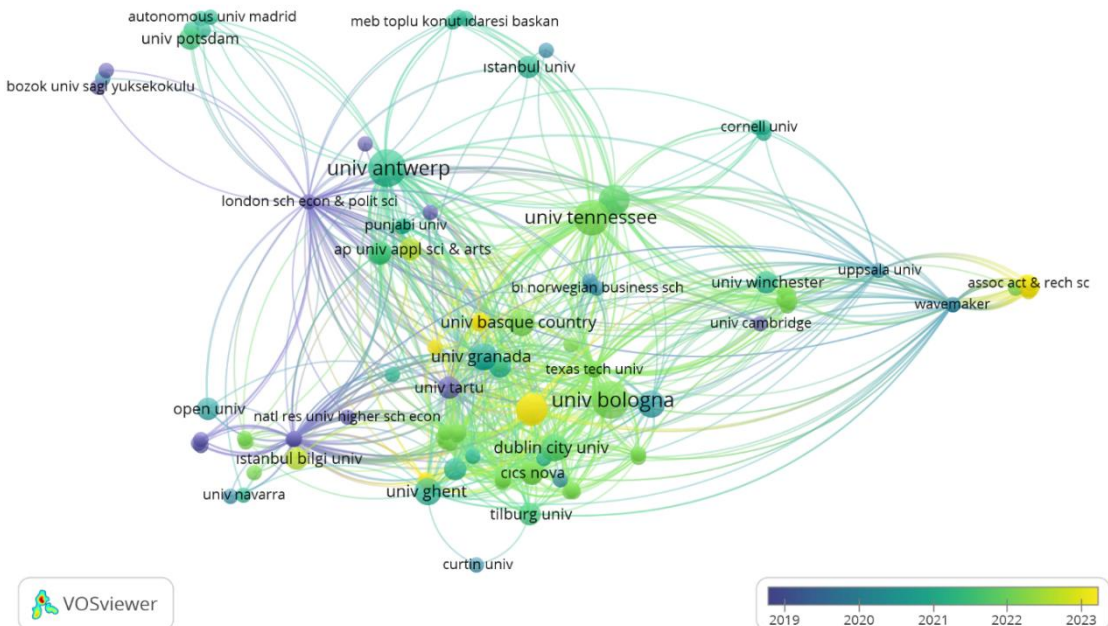
VOSviewer ile yapılan analizde çalışmalarda minimum olarak 1 kez yer alarak toplam 253 kelimenin çalışmalarda kullanılma sıklığı verilmektedir. 31 anahtar kelime kümesi, 1006 bağlantı, 1170 toplam bağlantı gücü tespit edilmiştir. Sharenting ile ilgili en çok kullanılan anahtar sözcükler incelendiğinde; sharenting (n=60), social media (n=32), children (n=16), parents (n=13), privacy (n=12) ifadeleri çalışmalarda sıklıkla kullanılmaktadır. En çok 2021 yılında kullanılan sharenting kelimesi, 10 küme, 195 bağlantı ve 295 toplam bağlantı gücünde kullanıldığı açığa çıkarılmaktadır. Anahtar sözcük analizi haritasında çalışmanın odak noktasını oluşturan ifadeler yer almaktadır.

Şekil 8. VOSviewer Aracılığıyla Yazarların Atıf Analizi (Citation of authors)

Yazarların ortak atıf analizine bakıldığında en az 1 yayın ve 1 atıf kriteri göz önüne alınarak oluşturulan ağ haritasında birbiriyle bağlantılı 157 birim, 156 öge, 10 küme, 1745 bağlantı, 2022 toplam bağlantı gücü üzerinden elde edilen sonuçlarda en çok atıf alan yazarlar Şekil 3'ü desteklemektedir. "Sharenting" ile ilgili en çok çalışma yapan yazarlar arasında en çok bağlantı bulunan Verswijvel, Karen (4 doküman, 118 toplam bağlantı gücü, en çok 2020 yılı atıf); Fox, Alexa K. (4 doküman, 104 toplam bağlantı gücü, en çok 2021 yılı atıf) iken, Hoy, Mariea Grubbs; Lavorgna, Anita; Tartari, Morena; Ugwudike, Pamela; Cino, Davide; Walrave Michel da ortak atıf analizinde yer alan yazarlar arasındadır. Türkiye'den Benevento, Ayşenur (3 doküman, 12 bağlantı, 16 toplam bağlantı gücü, 2022 yılı en çok atıf) ve Morva, Oya (2 doküman, 8 bağlantı, 12 toplam bağlantı gücü, 2021 yılı en çok atıf) yazarların ortak atıf analizi haritasında yer almaktadır.

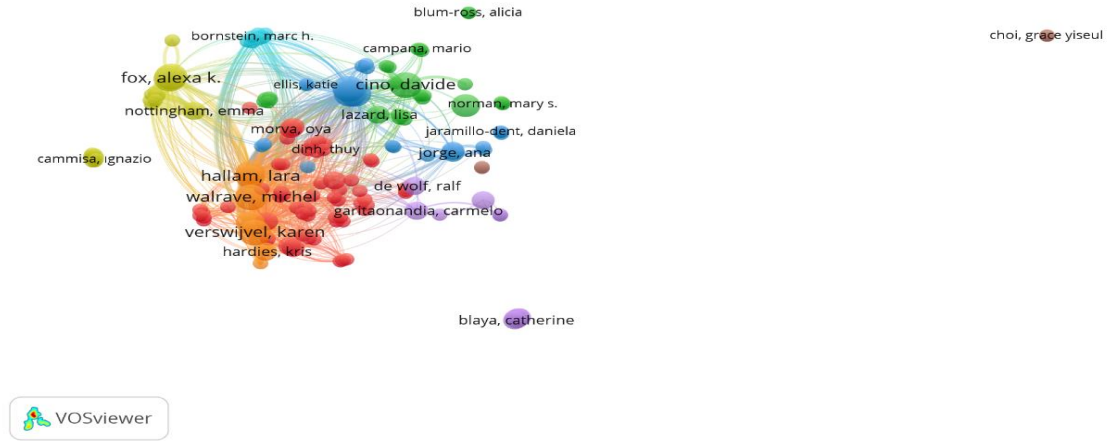
Şekil 9. VOSviewer Aracılığıyla Kurumların Atıf Analizi (Citation of Organizations)

Kurumlar arası atıf ağ analizi haritası oluşturmak için her kurumun en az 1 eser ve 1 atıf kriteriyle sınırlandırılarak elde edilen ilişki kapsamında 113 öge, 12 küme, 933 bağlantı, 1134 toplam bağlantı gücü tespit edilmiştir. University Antwerpen (Belçika) (6 doküman, 61 bağlantı, 96 toplam bağlantı gücü, 2021 en çok atıf alınan yıl), University of Bologna (İtalya) (6 doküman, 45 bağlantı, 82 toplam bağlantı gücü, 2022 en çok atıf alınan yıl), University of Tennessee (ABD) (5 doküman, 53 bağlantı, 97 toplam bağlantı gücü, 2022 en çok atıf alınan yıl) en çok eser veren üniversiteler arasında yer alırken, London School of Economics (124 atıf, 2017 yılı en çok atıf), University of Antwerp (Belçika) (79 atıf, 2021 yılı en çok atıf), University of Tennessee (5 atıf) en çok atıf alan kurumları temsil etmektedir. İstanbul Üniversitesi (5 küme, 6 bağlantı, 9 toplam bağlantı gücü, 2021 yılı en çok atıf) 2 eser, 2 atıf alırken, İstanbul Bilgi Üniversitesi (3 küme, 8 bağlantı, 11 toplam bağlantı gücü, 2022 en çok atıf) 2 eser, 1 atıf almıştır.

Şekil 10. VOSviewer Aracılığıyla Yazarların Bibliyografik Eşleşme Analizi (Bibliographic Coupling of Authors)

En az 1 eser yayınlamış ve 1 atıf almış yazarların bibliyografik eşleşme haritası incelendiğinde 210 yazar, 157 öge, 7 küme, 10812 bağlantı, 77683 toplam bağlantı gücü tespit edilmiştir. Toplam bağlantı gücü en fazla olan yazarlara bakıldığında Walrave, Michel (4 doküman, 153 bağlantı, 4617 toplam bağlantı gücü), Verswijvel, Karen (4 doküman, 152 bağlantı, 3850 toplam bağlantı gücü), Hallam, Lara (3 doküman, 153 bağlantı, 3712 toplam bağlantı gücü) en fazla bibliyografik eşleşme olan yazarlar arasındadır.

Sonuç

Bu çalışma, sharenting (paylaşananabalık) sorununa yönelik çalışmaları temsil etmektedir. Yetkinliği bilinen dijital veri tabanları arasında Web of Science (WoS) veri tabanına erişilerek elde edilen 95 araştırma makalesi niceliksel bibliyometrik analize incelenmiştir. İncelenen konuyla ilgili bilginin büyük bir resmini sunmayı amaçlayan çalışma mevcut konuya katkı sağlamaktadır. Sharenting (paylaşananabalık) ile ilgili Web of Science veri tabanında 2017-2023 yılları arasındaki çalışmalara yönelik oluşturulan araştırma sorularının tamamına çalışmada yer verilmiştir. 2017 yılından itibaren konuyla alakalı çalışmalarda gözle görülür bir artış vardır. Türkiye’de konuyla alakalı bibliyometrik

bir analiz çalışmasına rastlanmamaktadır. Çalışmada, konunun iletişim ve eğitim akademisyenlerinin ilgisini daha çok çektiği vurgulanırken, akademik literatürdeki önemi de açığa çıkarılmaktadır.

Sharenting kavramı, sosyal medyadaki paylaşım oranlarının artışına uyum sağlayan bir artışla, ailelerin çocuklarına yönelik paylaşımlarından ileri gelmektedir. Bir çocuğun ailesinin izni alınmadan fotoğraf ya da videosunu paylaşmanın ötesinde, doğrudan ebeveynlerin çocuğuna ait içerikleri paylaşımları pek çok alanda olduğu gibi akademik çalışmaların da gündemine girmiştir. Günümüzde siber zorbalığın ve dijital kimlik sorunlarının çocukların gelecek yaşamlarında olumsuz tesirler bırakması yadsınamaz bir gerçekliktir. Ailelerin ise, çocuklarını en çok koruması gereken kalkan niteliğinde bir kurum olmaları neticesinde yaşanan bu paradoksal durum, sharenting ile yapılan çalışmalarda artışın bir gerekçesidir. Anne veya baba olarak belki bilinçsiz, belki de kendileri açısından iyi niyetli (çevresine çocuğunun gelişimini göstermek, onaylanmak) sıklıkla yapılan bu paylaşımlar ileride çocuklarının hayatlarında olumsuz etkilere neden olmaktadır. Bunlar ise sosyal medyanın iyiye kullanımının haricinde kötü niyetli insanlar tarafından tasarlanan kötüye kullanımın da varlığıyla ilintilidir. Çocuk küçük yaşlarında siber zorbalığa maruz kalınca ilerleyen dönemlerinde kişilik oluşumunda pek çok sıkıntı yaşayabilmektedir. Psikoloji, sosyoloji ve iletişim alanlarında birtakım doktrinler ile insanlara yapıp etmeleri hususunda çocuklarının sağlığı için yönlendirici çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışma ise bahsedilen çalışmaların niceliksel bir şemasını çıkarıp, üzerinde çalışılmak istenilen konuyu aydınlatmaktadır.

Çalışmada çıkan sonuçlar incelendiğinde, sharenting (paylaşanababalık) ile ilgili çalışmalar oldukça yeni ve popüler konular arasındadır. Konuyla ilgili çalışmalar ilk olarak 2017 yılında Otero (2017) ve Blum-Ross & Livingstone (2017) tarafından ele alınmıştır. En çok atıf alan çalışma 127 atıfla Blum-Ross & Livingstone (2017) tarafından ele alınan çalışmadır. Bu veriler bu konuyla ilgili çalışma yapacak olan araştırmacılar için yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Sharenting (paylaşanababalık) ile ilgili çalışmaların en çok yayımlayan publishers (yayıncı) Taylor & Francis (n=20)'dir. Web of Science veri tabanında yer alan çalışmaların alanlarına bakıldığında ilk sırayı iletişim (n=39) alanı alırken, ikinci sırayı eğitim (n=11) alanı almaktadır. Konunun sosyal medya içermesi iletişim alanı ile ilgiliyken, ebeveynlerin çocukların mahremiyetini göz ardı etmesi eğitim alanını ilgilendirmektedir. 95 çalışmanın 87'sinin dili İngilizce olarak yayınlanırken, 253 ortak anahtar sözcüklerden çalışmayla uyumlu olan sharenting ve sosyal medya kelimeleri en çok kullanılan kelimeler olmuştur.

Bu çalışma, güncel makalelerden konuyla ilgili bir çerçeve çizmek için yapılmıştır. Çalışmada Web of Science veri tabanı kullanılmıştır ve SSCI, SCI- Expanded, A&HCI ve ESCI' da yer alan araştırma makaleleri ile sınırlandırılmıştır. Konuyla ilgili bibliyometrik analiz yapmak isteyen araştırmacılar Scopus veri tabanında sharenting (n=120) ile ilgili erişilen veri setini kullanarak çalışmada kullanılan WoS verileriyle kıyaslanabilir. Ayrıca en çok atıf alan yazarların çalışmaları da incelenerek literatüre katkı sağlamak amacıyla derleme bir makale yapılabilir. Bu çalışma Türkiye'de sayıca az çalışılan sharenting (paylaşanababalık) konusunda çalışma yapmak isteyen akademisyenlere yardımcı olacaktır.

Extended Abstract

Nowadays, when social media has become a basic need, concepts related to social media use have also become in need of research. This research aims to analyze research involving sharenting parenting. A big picture of the subject is presented in the research conducted on the selected study subject through bibliometric analysis. A lot of data on the subject is included, such as authors, citations, journals, references, countries that have done the most studies, and years of the study. The literature on the concept of sharenting, which is examined in the current study, has been extensively examined.

When the literature is reviewed with sharenting, it is seen that there are many changes in the channels used as communication-oriented with the effect of technology in the transition from traditional parenting to modern age parenting. The fact that parents are the first to protect their children according to their degree of closeness has become controversial in the use of social media. Because children's photos and videos are shared by parents, causing significant dangers to children's digital identity. It can be said that parents use the situation in which they receive positive feedback from these posts, whether they are aware of it or not, as a kind of emotional satisfaction tool. However, these shares bring about many negative consequences in the self formation of the child, where the child discovers his/her own essence, such as negative effects, digital identity theft, and privacy neglect. Making sharing a habit and even opening children's social media accounts and adding the commercial dimension of the situation to it can also be a harbinger of the loss of the traditional family institution and social and moral values of mothers and fathers who earn money through their children. Although they seem protective on social media with the fact that parents are the first people to shield their children in case of danger, it can be said that they have become parents who harm their children in the process. In the context of social media, the "Shared Fatherhood" situation, which has recently been discussed, has also taken its place on the agenda of academic studies. The concept, which has been examined especially in terms of communication, education and social aspects in the literature review, has recently become the subject of research in our country. The aim of our study in this regard is to reveal the quantitative existence of studies on "Sharenting" with a bibliometric analysis. This study is important in terms of being a source for researchers who will work on this concept, especially in our country, by conducting a bibliometric analysis of studies examining the concept of sharenting, which is one of the recent issues on social media.

The study data, which were limited to 95 research articles accessed from the Web of Science digital database, were mapped with the VOSviewer program after the WoS tables constituted the content of the study. While most of the studies that intensified between 2017-2023 were published in journals indexed by SSCI (n=53), ESCI (n=37) ranked second in indexed journals. While the field of communication (n=39) and the field of education (n=11) conducted more studies on the subject, English (87) was used as the writing language of the studies. Looking at the distribution of the concept by years, researches have intensified in 2023 (n=23) and 2022 (n=23). The subject of the study, which was mostly cited in 2023 (n=303), attracts the attention of many researchers. Cino D., Fox A.K, Hoy, M.G., Lovargno, A., Tartari, M., Ugwidike P., Verswijvel, K., Walrave M. are among the authors who have done the most work with "Sharenting" with 4 studies each. When we look at the universities with the most studies, there are University of Antwerp (n=6) and University of Bologna (n=6). England (n=214 citations) are among the most cited countries, and Blum-Ross, Alicia

(124 citations), Livingstone, Sonia (124 citations), Verswijvel, Karen (77 citations) are among the most cited authors. Sharenting (n=60), social media (n=32), children (n=16), parents (n=13), privacy (n=12) expressions are frequently used in the common keyword analysis related to the study. Sharenting is a newly studied subject in our country. A quantitative synopsis is given in the study that draws a study map on a new subject. The data obtained within the limitations of the research reveal that the importance given to studies on the subject is increasing and that this the concept should be studied by researchers from many aspects.

Kaynakça

- Alemdar, E. ve Kahraman, S. (2023). Annelerin paylaşılan ebeveynlik (sharenting) eylemlerini inceleyen ölçek geliştirme çalışması. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 9(1), 70-82.
- Autenrieth, U. (2023). The case of “sharenting”—parental action strategies in the contested field of visualizing children in online environments. In Dethloff, N., Kaesling, K., Specht-Riemenschneider, L. (Eds), *Families And New Media Comparative Perspectives On Digital Transformations In Law And Society*, (p. 113-129). Germany: Springer.
- Baloğlu, E. (2023). Instagram çağının dijital ebeveynleri: sharenting bağlamında bir inceleme. *TRT Akademi*, (8)19, 766-785.
- Barnes, R., and Potter, A. (2021). Sharenting and parents’ digital literacy: an agenda for future research. *Communication Research And Practice*, 7(1), 6-20.
- Baştemur, Ş., Borucu, D. H., ve Bulut, S. (2021). Ebeveynlerin çocuklarının fotoğrafını sosyal medyada paylaşmasının (sharenting) psikolojik sonuçları: bir sharenting olgu incelemesi. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 28(2),166-173.
- Baştemur, Ş., ve Kurşuncu, M. A. (2022). Sharenting: why parents share their children’ photos on social media?. *ODÜ Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 12 (3), 2911-2928.
- Benevento, A. (2023). Identifying hashtag cultures to study the construction of childhood image and parents’ aspirations. *Culture & Psychology*, 0(0), 1-22.
- Beuckels, E., Hudders, L., Vanwesenbeeck, I., and Van den Abeele, E. (2024). Work it baby! A survey study to investigate the role of underaged children and privacy management strategies within parent influencer content. *New Media & Society*, 14614448231218992.
- Bhroin, N.N., Dinh, T., Thiel, K., Lampert, C., Staksrud, E., and Ólafsson, K. (2022). The privacy paradox by proxy: Considering predictors of sharenting. *Media and Communication*, 10(1), 371-383.
- Blum-Ross, A., and Livingstone, S. (2017). “Sharenting,” parent blogging, and the boundaries of the digital self. *Popular Communication*, 15(2), 110–125.
- Brosh, A. (2016). When the child is born into the internet: sharenting as a growing trend among parents on Facebook. *The New Educational Review*, 43(1), 225-235.
- Budianto, E. W. H. and Dewi, N.D.T (2023). Pemetaan penelitian rasio dividend per share (dps) pada perbankan syariah dan konvensional: studi bibliometrik Vosviewer dan literature review, *Al-Mal: Jurnal Akuntansi Dan Keuangan Islam*, 4(2), 84-94.

- Cai, X. (2023). Do I have the right to share? Sharenting and psychological ownership of children's information in the US. *Journal of Children and Media*, 17(4), 579-597.
- Choi, G. Y., and Lewallen, J. (2017). "Say Instagram, Kids!": Examining sharenting and children's digital representations on instagram. *Howard Journal of Communications*, 29(2), 144-164.
- Cino, D. (2022). Beyond the surface: Sharenting as a source of family quandaries: Mapping parents' social media dilemmas. *Western Journal of Communication*, 86(1), 128-153.
- Cino, D., and Formenti, L. (2021). To share or not to share? That is the (social media) dilemma. Expectant mothers questioning and making sense of performing pregnancy on social media. *Convergence*, 27(2), 491-507.
- Cino, D., Demozzi, S., and Subrahmanyam, K. (2020). "Why post more pictures if no one is looking at them?" Parents' perception of the Facebook like in sharenting. *The Communication Review*, 23(2), 122-144.
- Çimke, S., Gürkan, D.Y ve Polat, S. (2018). Child rights neglect in social media: sharenting. *Güncel Pediatri-Journal of Current Pediatrics*, 16(2), 261-267.
- Das, R. (2023). Parents' understandings of social media algorithms in children's lives in England: Misunderstandings, parked understandings, transactional understandings and proactive understandings amidst datafication. *Journal Of Children And Media*, 17(4), 506-522.
- Davide, C., & Dalledonne Vandini, C. (2020). "Why does a teacher feel the need to post my kid?": Parents and teachers constructing morally acceptable boundaries of children's social media presence. *International Journal of Communications*, 14, 1153-1172.
- De Wolf, R., and Van den Abeele, M. M. V. (2020). Children's voices on privacy management and data responsabilization. *Media and Communication*, 8(4), 158-162.
- Dethloff, N. (2023). Families and the law: taking account of children's evolving capacities in analogue and digital contexts, In Dethloff, N., Kaesling, K., Specht-Riemenschneider, L. (Eds), *Families And New Media Comparative Perspectives On Digital Transformations In Law And Society*. (p. 3-31). Germany: Springer.
- Du X.Y, Li D.D, Wang Q.W, Zhang HY. and Yang Y. (2024). Bibliometric analysis of soil phosphate solubilizing microorganisms research using Vosviewer. *Life Research*, 7(1), 3.
- Ellegaard, O., and Wallin, J. A. (2015). The bibliometric analysis of scholarly production: how great is the impact?. *Scientometrics*. 105, 1809-1831.
- Elorriaga Illera, A., Monge Benito, S., Olabarri Fernández, E. (2022) . The presence of minors in commercial content and its negative effect on audience: sharenting and the youtuber Verdeliss, *Revista ICONO 14. Revista Científica De Comunicación Y Tecnologías Emergentes* 20 (1). 1-18.
- Erişir, R. M., ve Erişir, D. (2018). Yeni medya ve çocuk: Instagram özelinde "sharenting" ("paylaşanabalık") örneği. *Yeni Medya E Dergi*. 4(50), 50-64.
- Esfandiari, M., and Yao, J. (2023). Sharenting as a double-edged sword: Evidence from Iran. *Information, Communication & Society*, 26(15), 2942-2960.

- Garmendia, M., Martínez, G., and Garitaonandia, C. (2022). Sharenting, parental mediation and privacy among Spanish children. *European Journal of Communication*, 37(2), 145-160.
- Goggin, G., and Ellis, K. (2020). Privacy and digital data of children with disabilities: Scenes from social media sharenting. *Media and Communication*, 8(4), 218-228.
- Güntüç, S. (2020). Sharenting eyleminin psikolojik açıdan değerlendirilmesi: Türk ve İngiliz annelerinin karşılaştırılması. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*. 12(1), 281-297.
- Hashim, N. H., Kamarulzaman, Y., Hasim, M. J., and Rahman, N. A. (2021). Sharenting: a study of Malaysian parents' use of social media platforms. *Search-Journal of Media and Communication Research* 13(3), 125-140.
- Hinojo-Lucena, F. J., Aznar-Díaz, I., Cáceres-Reche, M. P., Trujillo-Torres, J. M., & Romero-Rodríguez, J. (2020). Sharenting: Internet addiction, self-control and online photos of underage children//Sharenting: Internet addiction, self-control and online photos of underage children. *Comunicar*, 28(64), 97-108.
- Holiday, S., Norman, M. S., and Densley, R. L. (2022). Sharenting and the extended self: Self-representation in parents' Instagram presentations of their children. *Popular Communication*, 20(1), 1-15.
- Ivakić, M., and Mandarić Vukušić, A. (2023). Representation of young children and preschoolers on their parents' instagram profiles. *Medijske Studije*, 14(27), 105-125.
- İnan Kaya, G., ve Kaya, U. (2017). Bir ebeveyn pratiği olarak 'sharenting'. O. N. Akfirat, Do. F. Staub ve G. Yavaş (Ed.), *Current Debates In Education*. (s. 443-457). United Kingdom: IJOPEC.
- Jiang, X. (2023). Performing Eurasianness, Chineseness, and cosmopolitanism as racialized digital labor: sharenting mixed-blood children on Douyin. *Information, Communication & Society*, 1-17.
- Jiménez-Iglesias, E., Elorriaga-Illera, A., Monge-Benito, S., and Olabarri-Fernández, E. (2022). Exposición de menores en Instagram: instamadres, presencia de marcas y vacío legal, *Revista Mediterranea Comunicacion-Journal Of Communication*, 13(1), 51-63.
- Jorge, A., Marôpo, L., & Neto, F. (2022). 'When you realise your dad is Cristiano Ronaldo': celebrity sharenting and children's digital identities. *Information, Communication & Society*, 25(4), 516-535.
- Keskin, D. A., Kaytez, N., Damar, M., Elibol, F., and Aral, N. (2023). Sharenting syndrome: an appropriate use of social media?, *Journal Healthcare*. 11(10), 1-17.
- Knauf, H., and Schramme, A. (2023). #mamanblogeuse and #mamablogger_de. A cross-country comparison on the concept of mothers and motherhood on Instagram. *Popular Communication*, 21(3-4), 232-246.
- Kuyumcu, M. (2023). Dijital çağın yeni hastalığı. A. Köseoğlu (Ed.), *Dijital Çağda Medya*. (s. 127-149). İstanbul: Eğitim Yayınevi.
- Lazard, L., Dann, C., Capdevila, R., and Locke, A. (2019). Sharenting: Pride, affect and the day-to-day politics of digital mothering. *Social and Personality Psychology Compass*. 13(3), 1-20.
- Lim, S. S. (2018). Transcendent parentingin digitally connected families. when the technological meets the social, In G. Mascheroni, C. Ponte, and A. Jorge (Eds.),

- Digital Parenting. *The Challenges for Families in the Digital Age* (p. 31-39). Göteborg: Nordicom.
- Lipu, M., and Siibak, A. (2019). 'Take it down!': Estonian parents' and pre-teens' opinions and experiences with sharenting. *Media International Australia*, 170(1), 57-67.
- Maraşlı, M., Sühendan, E., Yılmaztürk, N. H., and Cok, F. (2016). Parents' shares on social networking sites about their children: sharenting. *The Anthropologist*. 24(2), 399-406.
- Merigó, J. M., ve Yang, J. B. (2017). A bibliometric analysis of operations research and management science. *Omega*, 73, 37-48.
- Morva, O., ve Ünlü, D. G (2022). Parenting blogs and children's online privacy: on the privacy management of parent blogs in Turkey. *Ankara Üniversitesi İlef Dergisi*, 9(1), 9-30.
- Otero P.(2017) Sharenting... should children's lives be disclosed on social media? *Arch Argent Pediatr*. 115(5), 412-413.
- Özgül, T. ,Er, S. ve Yılmaztürk, H. (2022). Anababaların çocuklarıyla ilgili sosyal medya paylaşımları. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 55(1), 239-262.
- Parsa, A., ve Akmeşe, Z. (2019). Sosyal medya ve çocuk istismarı: Instagram anneleri örneği. *Kadem Kadın Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 163-191.
- Paula, O. (2017). Sharenting... should children's lives be disclosed on social media?. *Arch Argent Pediatr*, 115(5), 412-414.
- Peng, Z. (2023). A privacy calculus model perspective that explains why parents sharent. *Information, Communication & Society*, 0 (0), 1-24.
- Peng, Z. (2023). Your growth is my growth: examining sharenting behaviours from a multiparty privacy perspective. *Communication Research and Practice*, 9(3), 271-289.
- Porfírio, F., and Jorge, A. (2022). Sharenting of Portuguese male and female celebrities on instagram. *Journalism and Media*, 3(3), 521-537.
- Ranzini, G., Newlands, G., & Lutz, C. (2020). Sharenting, peer influence, and privacy concerns: A study on the Instagram-sharing behaviors of parents in the United Kingdom. *Social Media+ Society*, 6(4), 2056305120978376.
- Sarkadi , A., Dahlberg, A., Fångström, K., and Warner, G. (2020). Children want parents to ask for permission before 'sharenting'. *Journal of Paediatrics and Child Health*, 56 (6), 981-983.
- Siibak, A. and Traks K. (2019). The dark sides of sharenting. *Catalan Journal Communication and Cultural Studies*, 11(1), 115-121.
- Staes, L., Walrave, M., and Hallam, L. (2023). Grandsharenting: How grandparents in Belgium negotiate the sharing of personal information related to their grandchildren and engage in privacy management strategies on Facebook. *Journal of Children and Media*, 17(2), 192-218.
- Steinberg, S. B. (2017). Sharenting: children's privacy in the age of social media. *Emory Law Journal*, 66 (4), 841-884.

- Tartari, M., Lavorgna, A., and Ugwudike, P. (2023). Share with care: negotiating children's health and safety in sharenting practices. *Media, Culture & Society*, 45(7), 1453-1470.
- Toyah, D. (2019). So ein bild von dirwürdest du nie posten? dein kind auch nicht, <https://deinkindauchnicht.org/>. Erişim Tarihi: 05.01.2024
- Turgut, Y. E., Kopuz, T., Aslan, A., ve Eryılmaz Toksoy, S. (2021). Factors affecting parents' share on social media about their children. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 50(1), 276 – 292.
- Ünlü, D.G and O. Morva (2020). Whose information should be shared with whom?: parents' awareness of children's digital privacy in Turkey. *Media Literacy and Academic Research*. 3 (2), 109-124.
- Van den Abeele, E., Vanwesenbeeck, I., and Hudders, L. (2024). Child's privacy versus mother's fame: unravelling the biased decision-making process of momfluencers to portray their children online. *Information, Communication & Society*, 1-17.
- Vizcaíno-Verdú, A., Aguaded, I., and Ortega-Tudela, J. M. (2023). "No moral integrity": Influencer sharenting and parental protective perception. *Anàlisi*, 69, 11-31.
- Yanhao, C., Mustafa, H., and Ling, T. P. (2024). Mapping the research of travel live streaming: a bibliometric analysis using Vosviewer. *Cogent Social Sciences*, 10 (1), 2285254 (Erken Erişim).
- Yiğit Açıkgöz, F., ve Çizmeli, D. (2023). İletişim araştırmalarındaki güncel eğilimler üzerine bibliyometrik bir inceleme. *Akdeniz İletişim*, (43), 214-234.
- Yüksel, H. (2021). Sharenting bağlamında sosyal medyada çocuk imajının inşası, *Akademik Düşünce Dergisi*, 4(50), 50-68.

Araştırmacı Katkı Oranı: Araştırmacılar çalışmaya eşit oranda katkı sunmuşlardır.

Destekleyen Kurum/Kuruluşlar: Herhangi bir kurum/kuruluştan destek alınmamıştır.

Çıkar Çatışması: Yazarlar arası herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.